

Γράφει ο **Ηλίας Σμήλιος**

Τα μέλη της αποστολής των εκπαιδευτικών σωματείων επιστρέψαμε σήμερα στην Ελλάδα. Γεμάτοι! Στεναχωρημένοι ίσως που δεν καταφέραμε τελικά να πατήσουμε στο ελεύθερο Κομπάνι, να πιάσουμε το χέρι, να μιλήσουμε με τους αντάρτες και τις αντάρτισσες του YPG/YPJ, αλλά γεμάτοι! Γεμάτοι συναισθήματα, πολλά και ανάμεικτα, αλλά ένα κυρίαρχο: Πίστη στον αγώνα, στη δύναμη των λαών να νικήσουν!

Γιατί πέρα από τις γυναίκες και τους άντρες που πολεμάνε κι έχουν διώξει τους ισλαμοφασίστες του ISIS από τη Ροζάβα είναι και χιλιάδες άλλοι που έχουν ριχτεί στον άλλο πόλεμο, αυτόν της επιβίωσης του λαού της Ροζάβα στους προσφυγικούς καταυλισμούς. Κι όπως οι δυο όμορφες Κούρδισσες στο «ΚΕΝΤΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ» του καταυλισμού «ΡΟΖΑΒΑ» στο Σουρούτζ, έτσι κι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, νέοι, γέροι και παιδιά, που κάτω από τις πιο άθλιες συνθήκες επιβιώνουν (ελέω και του δεύτερου φασισμού αυτό, του καθεστώτος Ερντογάν...) συνεχίζουν να περπατούν με το κεφάλι ψηλά κι άλλο χαιρετισμό δεν ξέρουν από το σηκωμένο χέρι με τα δάχτυλα να σχηματίζουν το σήμα της νίκης.

Ναι, αδέρφια του Κουρδιστάν, το πείραμα της Ροζάβα, ο αγώνας ενάντια στον καπιταλισμό, το φασισμό και κάθε εθνικισμό, ο αγώνας για την ισότητα των ανθρώπων και την ελευθερία των λαών θα νικήσει! Ξέρουμε, «δεν είναι εύκολο, είναι δύσκολο, αλλά [το πείραμα της Ροζάβα] είναι αληθινό, είναι πράξη»!

Γεμάτοι λοιπόν συναισθήματα, γεμάτοι πίστη στον αγώνα, πίστη στο ότι στο τέλος στη Ροζάβα, σ' ολόκληρη τη γη, θα νικήσουν οι λαοί!

Συνεχίζουμε από δω την προσπάθεια για την ενίσχυση του λαού της Ροζάβα και σύντομα θα τα ξαναπούμε από κοντά!

Και είναι βέβαιο ότι καλά νέα θα 'χουμε ν' ανταλλάξουμε...

Venceremos, αδέρφια!